

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου. Ὁρεῖλου συνεισφέρει οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς μὴ ἐπηρρεαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς συμπάθειας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ὁ ἐν Ὀρεινῶς Βουκουρεστίῳ Ἕλληνας πρεσβευτὴς κ. Τομπάζης λαβὼν ἀόριστον ἄδειαν ἀπέρχεται ἐκείθεν μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον. Ὁ κ. Τομπάζης ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρουμανίας ἐπέδωκεν αὐτῷ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ ζητήματι ὅπερ προκάλεσε τὴν ψυχρότητα τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι διακόπτονται αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας σχέσεις ἢ δὲ προστασία τῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Ρῶσον πρεσβευτὴν. Αἱ διαδόσεις αὗται δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐντελὲς βᾶσιμοι καθότι ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλας διαπραγματεύσεις ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς διπλωματικῆς λεπτότητος. Εἶνε ὄντως λυπηρὸν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν Κράτος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς λαὸν μεθ' οὗ συνδέεται ἱστορικῶς καὶ μεθ' οὗ συνειργάσθη ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πολιτικῶν γεγονότων ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδας καὶ μεθ' οὗ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι ἐπιβλητικῶς θὰ συνεργασθῇ πρὸς ἀπόκρουσιν μειζόνων κινδύνων. Ὅτε, προδικαστίας περίπου, ἐπανελήφθησαν αἱ καὶ πάλιν τότε διακοπεῖσαι ἑλληνορουμανικαὶ σχέσεις ἀμφότεροι οἱ λαοὶ ἠσθάνθησαν ἀνακούφισιν καὶ συνειργάσθησαν πρὸς παγίωσιν τῶν σχέσεων αὐτῶν. Ἀναδιφθήσαν αἱ ἱστορίαι καὶ τὰ διάφορα πολιτικὰ γεγονότα καὶ ἐξ αὐτῶν ἠρύσθη τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ δύο σήμερον ἐρίζουσαι χώραι κατέχουσιν γεωγραφικὰς σημεῖα καὶ κέντρα ἐπιπρωσθύντα εἰς τὰ γερμανικὰ καὶ σλαβικὰ ρεύματα ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι θὰ τείνωσι τὰς χεῖρας ἵνα ἀνακόψωσι τὴν ὁρμὴν ἐχθρικῶν φύλλων. Ἀλλ' ὅπως τὰ ἀραιὰ δένδρα σείονται καὶ καταρρίπονται ὑπὸ τῶν ὁρμητικῶς πνεόντων ἀνέμων, οὕτω καὶ τὰ μικρὰ Κράτη ἀναγκάζονται πολλὰκις νὰ παρασύρονται ἀπὸ τὰς βλέψεις καὶ τὰς συμφέροντα τῶν ἰσχυροτέρων. Δὲν ὑπῆρξε δυνατόν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν νὰ διαχαράχῃ ἰδίᾳ πολιτικὴ ὁδὸς ὑφ' οὐδενὸς τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἐν παντὶ ἐπέπνευσεν ἀσάθεια. Ἐξομνῶμεν τὴν Σερβίαν ὅτε μὲν προσκολλημένην εἰς τὸ ἄρμα τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ὅτε δὲ προστριβόμενην εἰς τὸ σκάφος τῆς Ρωσικῆς Αυτοκρατορίας. Καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ διάφοροι ἐπιρροαὶ ἐπεκράτησαν. Ἀλλ' ἐνῷ ταῦτα περὶ ἡμῶν ἐτελούντο δὲν εἶχομεν οὐσιώδη λόγον νὰ προσεξώμεν, διότι ἡ τύχη τῶν εἰρημνίων Κρατιδίων, ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν καταστῶσι, θὰ ἐξαρτηθῇ

μὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν θέλησιν ἢ τὴν σπάθην ἐνὸς γειτονεύοντος ἰσχυροῦ μονάρχου. Ἐνῷ Ρουμανία καὶ Ἑλλάς εἰσὶ προωρισμέναι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ δράσωσι καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν εὐρύτερα νὰ καταστήσωσιν. Ὅπως δ' ἄπορον φαίνεται ἡμῖν πῶς τόσον ταχέως αἱ μεταξὺ τῶν δύο λαῶν διαχύσεις μετεβλήθησαν εἰς μῖσος ἀδιάλλακτον καὶ εἰς πόλεμον ἐξοντώσεως. Ἐχομεν καθήκον νὰ λυπώμεθα διὰ τὴν οὐχὺτητα ταύτην τῶν σχέσεων διότι ἐν Ρουμανίᾳ κατέφυγον χιλιάδες Ἑλλήνων εἰς δεινὰς διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν περιστάσεις. Καὶ νῦν ἐτι ὑπάρχει συμπαγὴς ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀνὰ τὰς Παραδουναβείους χώρας καὶ τῷ Ἐσωτερικῷ.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνέγνωμεν ἐν ἀνταποκρίσει ἐκ Κρήτης, δημοσιευθεῖσα εἰς τοὺς «Καιρούς» τοῦ Λονδίνου μίαν σκέψιν περὶ τοῦ λογιωτέρου τρόπου τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἀληθῶς ἐξοχον, ἥτις καὶ ἐγοήτευσε ἡμᾶς. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ παγκοσμίου φύλλου ἔγραφεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐν αὐτῇ βιούτων λαῶν εἰς τοὺς φυσικοὺς τῶν ἡγεμόνων. Ἰδοὺ θεωρία μεγαλοπρεπὴς ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς καὶ περιεκτικῇ μεγίστων ἐννοιῶν ἐν τῇ συντομίᾳ μεθ' ἧς εἶνε ἐκπεφρασμένη, καὶ τὴν ὁποίαν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδέχονται, οὐ μόνον οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς ὧν τὴν τύχην προτίθεται νὰ βελτιώσῃ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ φιλελευθεροὶ λαοὶ τῆς γῆς.

Βεβαίως ἡ ὀρθότης αὕτη τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν Λονδινέων «Καιρῶν» πρότασις βαθμιαίας μόνον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι ὑπάρχουσι χώραι ἀμφισβητούμεναι, ἐν αἷς διεξάγεται ἀκόμη εὐρεία φυλετικὴ πάλη, ὡς συμβαίνει εἰς πλεῖστα διαμερίσματα τῆς Μακεδονίας ἐνθα δυσδιάκριτον τυγχάνει — οὐχὶ βεβαίως δι' ἡμᾶς ἀλλὰ διὰ τοὺς μέλλοντας ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης ἡμῶν ἰσχυροὺς — εἰς ποῖον ἐκ τῶν ἀντιζήλων Κρατῶν τοῦ Αἴμου ἀνήκει μᾶλλον ἢ διαφιλονεικουμένη ἑκτασίς, καὶ ὁποία θὰ ἦτο ἡ δικαιότερα τῆς χώρας κατανομή. Ἐν τούτοις, ἀναβαλλομένης τῆς λύσεως διὰ τὰς ἐπιμάχους ταύτας χώρας, ἡ ὥραία τοῦ Ἀγγλοῦ ἀνταποκριτοῦ θεωρία ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν διαμερισμάτων ὧν ὁ ἐθνολογικὸς χρωματισμὸς εἶνε ἀδιαφιλονεικῶς παραδεχόμενος καὶ γνωστός.

Καὶ πρὸ πάντων, ὑπάρχουσι τόσαι ἀκραίφνεις ἑλληνικαὶ χώραι, ὧν ἡ ἑλληνικότης οὐδ' ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀσπονδοτέρων ἐχθρῶν μας ἠμφισβητήθη ποτὲ, αἵτινες μένουσιν ἐτι ἀλύτρωτοι, καὶ ὧν ἡ μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους συνένωσις θὰ ἦτο ἔργον δικαιοσύνης, πολιτισμοῦ καὶ φιλανθρωπίας ἐξοχον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Εὐρώπη, ἀποφασίζουσα νὰ ποδώσῃ εἰς τοὺς φυσικοὺς τῶν ἡγεμόνων τὰς ἀδιαφιλονεικῆτους ἐθνολογικὰς χορίας χώρας τῆς Ἀνατολῆς, δὲν θὰ ἐξεκαθάριζε τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα κατὰ τὸ ἡμῖς, ἂν μὴ κατὰ τὰ δύο τρίτα.

Διότι τίς δύναται, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ διαφιλονεικῇ τὴν ἑλληνικότητα τῆς Ἡπείρου; Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶνε ἑλληνικὴ ἡ ἡρωικὴ Κρήτη, ἡ Κύπρος, αἱ νῆσοι τοῦ Τουρκικοῦ Ἀρχιπελάγους ὡς ἡ Μιτυλήνη, ἡ Χίος, ἡ Σάμος, ἡ Ρόδος κλπ. Ἐπίσης, τίς

ποτε Βούλγαρος ἢ Σέρβος προέβαλεν ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἐνδεκα ἢ δώδεκα Μακεδονικῶν σανατζακίων, ἅτινα ἐκτείνονται ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων μέχρι Βοδενῶν καὶ μέχρι Καστορίας, ἐν οἷς οὐδ' ἀπόπειρά τις σοβαρὰ ἐγένετο ποτὲ νὰ ἰδρυθῇ καὶ διατηρηθῇ οἰαδήποτε μὴ ἑλληνικὴ σχολή; Ἀλλ' ὅλα τὰ ἄνωθι ἀπαριθμήθοντα ἀκραίφνως ἑλληνικὰ διαμερίσματα, ὧν τὴν ἑλληνικότητα οὐδ' οἱ Βούλγαροι ἠμφισβήτησαν ποτὲ, ἔχουσιν ἑκτασίαν 50,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν ἀμιγῆστον ἑλληνικὸν 2,000,000 ψυχῶν. Αἱ ἑλληνικαὶ αὗται ἐπαρχίαι, αἵτινες ἀδικιώτατα ἐν τῷ παρελθόντι ἀπεκλείσθησαν τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡδύνατο ἀπὸ τοῦδε ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν φυσικὸν τῶν ἡγεμόνων τῶν Βασιλείων τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ εἰς τὰ ἀντιζήλα ἡμῖν Κράτη τοῦ Αἴμου παρεχωρήθησαν πρὸ καιροῦ χώραι πᾶν ἄλλο ἢ ἀμιγῆς, αἵτινες μάλιστα ἐνέκλειον μεγάλην πληθὺν ἑτερογενῶν στοιχείων.

Καὶ θὰ ἦτο δικαιοτάτον νὰ ἐνισχυθῇ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἀδιαφιλονεικῶς ἑλληνικῶν τούτων χωρῶν, καὶ νὰ ποτελεσθῇ Βασίλειον ἐκτάσεως 120,000 τετρ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμοῦ 5,000,000 ψυχῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ καταστῇ βιώσιμον καὶ αὐταρκές, μετὰ δύναμιν ἀρκούσαν ὅπως ἀμυνθῇ κατὰ τῶν δύο σλαβικῶν Κρατῶν ἅτινα ἐδημιουργήθησαν πρὸς τὰ βόρεια τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐνῷ τὸ σλαβικὸν στοιχεῖον τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἦτοι Σέρβοι καὶ Βούλγαροι — ἀριθμοῦν ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 7 ἑκατομμύρια ψυχῶν, εἶνε ἡλευθερωμένοι κατὰ τὰ ἐξ ἑβδομα, (διότι Βουλγαρία, Σερβία καὶ Μαυροβούνιον ἔχουσιν ὅμῃ περὶ τὰ 6,300,000 κατοίκων), εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ἀριθμοῦν σὺν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὑπὲρ τὰ ἐννέα ἑκατομμύρια ψυχῶν κατὰ τοὺς μετριοτάτους τῶν ὑπολογισμῶν, ἡ ἐλευθερία ἐχορηγήθη μετ' ἀπιστεύτου φειδοῦς διότι κατόπιν μεγίστων θυσιῶν καὶ ἀγῶνων ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἰδρύθη τὸ νῦν ἑλληνικὸν Βασίλειον τὸ περιλαμβάνον μόνον τὸ τέταρτον τοῦ ὅλκου ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ σήμερον δὲ ἐτι ἡ Εὐρώπη ἀρνεῖται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνωσιν εἰς τὴν ἀπὸ ἐνὸς ὁλοκλήρου αἰῶνος χάριν τῆς ιδέας ταύτης αἵματωμένην Κρήτην.

Ἡδυνάμεθα βέβαια μετὰ λόγου νὰ ἐρωτήσωμεν, διατί ἡ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπιδεικνυμένη ἀστοργία αὕτη καὶ ἀδικία τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἐυνόησε τούναντιον φυλὰς ὑποδεδεστέρας, ἐὰν δὲν ἐγνώσκωμεν, ὅτι αὕτη ἡ ἐπιχειρήσιμος τῶν χωρῶν ὥς κατέχουσιν οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, διεγείρουσιν τὰς φιλοκτήμονας ὁρέξεις τῶν ἰσχυρῶν, ἀναβάλλει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Ἐὰν δὲ πράγματι ἤρχισεν νὰ σχηματίζεται ἐν Εὐρώπῃ ἡ γνώμη, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς φυσικοὺς τῶν ἡγεμόνων, σημαίνει ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν ἐσσυφώναι καὶ συγχρούσεις φιλοδοξιών, αἱ ὁσημέραι οὐκ ἐξυμνομεναι, ἤρχισαν νὰ πείθωσι τοὺς φρονιμωτέρους, ὅτι ἡ Ἀνατολή λογικῶς δὲν δύναται εἰμὴ εἰς τοὺς ἰδίους τῆς λαοὺς νὰ ἀνήκῃ.

Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ρηθῇ, ὅτι καὶ ἡ στρατιωτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀδυναμία τυγχάνει εἰς τῶν λόγων, οἵτινες καθιστῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος δυσμενῆ πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν τὴν εὐρωπαϊ-

Ἡ δὲ ὁμοία τὸ Ζήπειον εἶνε πλέον ἀδύνατον νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς παρθενωγωνεῖν, διὰ πέρυ αὐτοῦ ἀπαιτεῖται ἐρημία ἐπικινδύνους διὰ τὰς μαθητείας. Κατὰ τὴν γνώμη ἣτις ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τοὺς ἐπιστήμους κυκλικὴν τὴν Κοινότην τὰς Ἀδριανουπόλεως, εἶνε πιθανόν τὸ μὲν Ζήπειον νὰ χρησιμοποιεῖται ἐξέτης ὡς Γ

μνάσιον τῶν μαθητῶν, τὸ δὲ Γυμνάσιον ὡς παρθεναγωγεῖον, ὡς ἐκ τῆς κεντρικότητος.

Ὡς ἐξηκριβώθη καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ προξένου, αἱ ἀπολεσθεῖσαι ἐλληνικαὶ οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς πεντακοσίας. Αἱ ζημίαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῶσι διότι δὲν πρόκειται περὶ καταστροφῆς μόνον τῶν οἰκιῶν, ἐξ ὧν ὀλίγαι ὡς γνωστὸν, ἦσαν ἡσφαλισμέναι, ἀλλὰ, καὶ κυρίως περὶ τῶν ἐπιπλῶν, τῶν ἐνδυμάτων, τῶν κοσμημάτων, ὀλοκλήρων τέλος περιουσιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀνυπολόγιστοι.

Ἡ Α. Μ. Ὁ Σουλτάνος ὅμως ὡς ἐπληροφόρηθη τὰ τῆς πυρκαϊᾶς διέταξε νὰ χορηγηθῶσι βοηθήματα εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀποσταλῶσι σκηναὶ ἵνα στεγασθῶσι οἱ ἀνευ οἰκιῶν μέιναντες. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς διὰ γενναίων βοηθημάτων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνέχει μεγαλειτέραν σπουδαιότητα εἶνε ἡ φροντίς διὰ τὸ μέλλον. Ἡ Ἀδριανούπολις εἶνε σήμερον τὸ προπύργιον τοῦ ἐν Θράκῃ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς αὐτὴν ἐθρυματίσθησαν αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων καὶ ἀπέτυχον αἱ προσπάθειαι τῶν πρὸς ἐγκατάστασιν βουλγαρικῆς κοινότητος. Διετήρησαν βουλγαρικὸν γυμνάσιον καὶ βουλγαρὸν ἀρχιμανδρίτην ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἐξάρχου οὐδέποτε ὅμως ἠδυνήθησαν νὰ συμπήξωσι βουλγαρικὴν κοινότητα. Ἐκ τούτου γεννᾶται ἡ ὑπόνοια μήπως ὁ Ἀρμένιος ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθεν ἡ πυρκαϊὴ ἐγένετο ὄργανον τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Ἐὰν ἡ ὑπόνοια αὕτη ἔχῃ ὑπόστασιν ὀφείλει ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ Ὀθωμανικὴ καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἀγρυπνῶσιν εἰς τὸ μέλλον. Διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ κομιτάτον θὰ προσπαθῇ νὰ ἀγοράσῃ ἐπ' ὀνόματι βουλγάρων δι' ἀδράς τιμῆς πολλὰ οἰκόπεδα καταστραφειῶν οἰκιῶν καὶ θὰ ἀνεγείρῃ οἰκοδομὰς, καταστήματα κτλ. ἵνα ἐγκαταστήσῃ εἰς ταύτας ἐργάτας καὶ οἰκογενεῖας ἐξ ἀπομεμακρυσμένων χωρίων. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐφήρμοσαν εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὥστε οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι θὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν νῦν ὅτι παρουσιάζεται λαμπρὰ εὐκαιρία.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκυκλοφόρησε φήμη περὶ διαφωνίας τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ράλλη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μαυρομιχάλη. Τὸ ἀνυπόστατον τῆς φήμης ταύτης ἐλέγχει δὴλωσις τοῦ κ. Μαυρομιχάλη. — Ἀνηγγέθη ὅτι τὸ πολεμικὸν «Ναύαρχος Μικρούλης» ἀπέπλευσεν ἐκ Βαρελῶν κατευθυνόμενον εἰς Γιβραλτάρ. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δι' ἀποφάσεώς του μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, κηρύσσει ἐθνικὰ κτήματα τοὺς ἐξῆς ἐν Ἀρτῇ παλαιούς χριστιανικούς ναοὺς 1) τὸν τῆς Παρηγορητρίας, 2) τὸν τῆς Κάτω Παναγίας, 3) τὸν τῆς Ἀγίας Θεοδώρας, 4) τὸν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως», ὅπως οὕτω γνωρίσωσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν κοινοτήτων καὶ μόνων, εἰς ἃς ὑπάγονται τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μνημεῖα, ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τούτων ἀνήκει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Κράτος, πᾶσα δὲ βλάβη, μεταποιήσις ἢ οἰαδήποτε ἀνακαινίσις αὐτῶν τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ τὰς περὶ φθορᾶς ξένης περιουσίας. Ὁμοίως ἐκηρύχθη ἐθνικὸν κτήμα ὁ ἐν Καλάμας παλαιὸς χριστιανικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. — Προχθὲς ἐξώθεν τοῦ μεγάρου τῆς μητροπόλεως περιεφέρετο εἰς ἄγνωστος σκοπῶν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Μητροπολίτου διότι δὲν τῷ ἔδιδε χρήματα. Ὡς ἐγνώσθη, οὗτος πρὸ καιροῦ ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου ἐπαπίσθη, ἀλλὰ δὲν ἤννοε νὰ ἐργασθῇ εἰ καὶ ἡ μητρόπολις πολλάκις ἐβοήθησεν οὗτον χρηματικῶς καὶ εἰς ἐργασίαν τὸν συνέστησεν. Ἡθελε φαίνεται νὰ εἶνε ὑπότροφος τοῦ μητροπολίτου. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο δὲν νὰ γίνῃ μάθημα καὶ νὰ τεθῇ πλὴν ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου φραγμὸς κατὰ τῶν ἀγνώστων ἐκείνων οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσιν ἄλλως καταφεύγουσιν ἐνταῦθα

καὶ ζητοῦσι νὰ ἀσπασθῶσι τὸν χριστιανισμὸν ἀπλῶς πρὸς ψωμισμὸν. Καὶ ἄλλοτε ἐπεκρίναμεν τὸ ἄτοπον τοῦτο καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνομεν τὴν σύστασιν πρὸς τὸν Σ. Θεόκλητον. Ἡ ὀρθοδοξία ἔχει ἀρκετὰ τέκνα περὶ ὧν δὲν δύναται νὰ μεριμνήσῃ ἐπαρκῶς. Εἶνε περιττοὶ οἱ νεοφώτιστοι τοῦ τοιούτου εἵδους. — Ἡ μονὴ Πετρούκη κατέθηκεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν δρ. 45 χιλ. ὅπως χρησιμεύσωσι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἥς τὸ οἰκοδόμημα ἀνηγέρθη ἐν Ἀθήναις πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Βαλλιάνου. — Εἰς πλεῖστα χωρία τῆς Ἀττικῆς καὶ τῶν Θηβῶν ἐνέσκηψαν ἐλώδεις πυρετοί. — Εἰς τὴν Λευκάδα οἱ χωρικοὶ ἐξηγέρθησαν ἐνεκα τῆς ὑποτιμήσεως τῆς τιμῆς τῶν οἴνων καὶ ὀπισθέντες διὰ τσεκουρίων καὶ ὅπλων ἠπειλοῦν νὰ καταστρέψουν τὰ καταστήματα τῶν οἰνεμπόρων οὓς θεωροῦσιν ὑπαιτίους τῆς ὑποτιμήσεως· οἱ ἐξεγερθέντες ἡσύχασαν τῇ ἐπεμβάσει τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν βουλευτῶν. — Συνεκροτήθη προχθὲς τὴν πρωίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργικὸν συμβούλιον, διαρκέσαν μέχρι τῆς 1ης μ. μ. Κατ' αὐτὸ, ἀδιαθετῶν, δὲν προσήλθεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μαυρομιχάλης. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ ὑπέγραψαν διάφορα διατάγματα εἰρηνοδικειακῶν καὶ ἄλλων μεταβολῶν. — Ὁ δολοφόνος τοῦ Δηλιγιάννη διὰ βουλεύματος παρεπέμφθη ἵνα δικασθῇ εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον, ὡς καὶ ὁ Γ. Μητσέας ἰδιοκτήτης χροτοπαικτικῆς λέσχης ὡς συνένοχος. — Ἡ Α. Μ. ὁ Διόδοχος Κωνσταντῖνος ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου. — Ὁ Βασιλεὺς ἐπισκεφθεὶς τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εὐρίσκεται νῦν παρὰ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ πατρὶ βασιλεὶ τῆς Δανίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Λουτρακίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Βασιλ. Ζώνας μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Λεωνίδα.

— Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Γεωρ. Ἰωαννίδης προλήτης τῆς Θεολογίας ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐν Πάτραις θέσιν του.

— Ἐν Ἰωαννίνοις ἐτελεύτησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Χαρ. Ντομπίτσας ζαχαροπλάστης, πατριάρχης τῆς ζαχαροπλαστικῆς ἐν Ἰωαννίνοις. Τὸ κατὰστημα αὐτοῦ ἦτο τὸ κέντρον ὧν τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πόλεως ὡπωσδήποτε νεωτερίζοντων. Ἡ δὲ προθυμία του ὅπως προσφέρῃ εἰς πάντας τὰς ὑπηρεσίας του καθίστα αὐτὸν ἀγαπητόν. Ὁ θάνατός του καταλείπει μέγα κενὸν εἰς ἀπαντας ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν καὶ ἐν τῇ δράσει τῆς πόλεως Ἰωαννίνων. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ, κατὰ ἐκφραστὴσαν τελευταίαν θέλησιν, μενελεχθεὶς ἐτάφη εἰς γενέτειραν αὐτοῦ Γαλακτάναν τοῦ Πωγωνίου.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὁ ἐν Ἀρτῇ ἀγαπητὸς ἡμῶν φίλος κ. Δημ. Κασοῦμης ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐν Καρθαγαρᾷ δεσποινίδος Σοφίας Χρυσικοπούλου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Βασίλειος Κοντοδήμος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σεβρίν καὶ ὁ κ. Ἀθαν. Κονιάρης καὶ Θεοφάνης Παντελῆς, οἵτινες ἀνεχώρησαν διὰ Θεσσαλονίκην.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κρήτην ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν διδασκαλιστὴς κ. Φίλιππος Τζόβας.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ρουμανίᾳ ὁ ἐκ Χειμάρρας νεαρὸς φίλος καὶ καλὸς πατριώτης πλήρης εὐγενῶν αἰσθημάτων Στέφανος Νικολαΐδης. Τόπος Ἡπειρωτικὸς ἐκ τῶν ὀλίγων ἀτυχῶς σήμερον τοῦ ὁποῖου ἡ καρδιά ἐσχίρτα διὰ πᾶν ἀφωρῶν τὴν πατρίδα καὶ πάντοτε εἰργάζετο ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πατριωτῶν. Ὀρνοῦμεν τὴν ἀπώλειάν του καὶ συλλυπούμεθα ὀλοφύχως καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερρών ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν τελειόφοιτος τῆς νομικῆς κ. Δημήτριος Γκράτζιος καὶ ἐκ Λαρίσσης ὁ ἐκ Τσερκερίου ἀριστοῦχος διδασκαλιστὴς κ. Δημήτριος Σακελλαρίδης, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Τραπεζοῦντα.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Γεωρ. Γκέτσος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Ἀχ. Πεκλαρίδης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν οἱ κ. Σ. Τσονίδης καὶ Κ. Παπαμιχαήλ. Διήλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Τρίκαλα ὁ κ. Χαρ. Ματσόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσσης ὁ προμηθευτὴς τοῦ Διαδόχου κ. Γ. Ἀντωνιάδης ἐκ Μπούλτζης. Ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπούλτζην κ. Φ. Βέλης.

Ὁ καθηγητὴς κ. Μ. Χατζημιχάλης μετόχησεν ἐπὶ τῆς οδοῦ Πειραιῶς παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίαν ἀρ. 4.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄλ. Μ. Λουζοῦ. ἔρει καλῶς. — Γ. Σ. Λαμῖαν. Σᾶς γράφωμεν. — Θ. Β. Λιόγην. Εὐχαριστοῦμεν — Χ. Λ. Νέαν Ὑόρκην. Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν. — Δ. Μ. Βοσιώνη. Ἐχει καλῶς. — Ι. Λ. Ἐχετε δίκαιον. Προχθὲς ἐπανήλθομεν εἰς Ἀθήνας. Μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ Ἀυγούστου καὶ ἡμεῖς ἐπεθυμοῦμεν τὴν ταχέαν ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἀλλ' ἡ προθυμία ἡμῶν αὕτη καὶ ἡ ζέσις πρὸς σθεναρωτέρην διεξαγωγὴν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος θραύεται πρὸς τῆς πλήρους ἀδιαφορίας τῶν συνδρομητῶν. Φαντάσθαι νὰ καθυστεροῦν ἑκατοντάδες καὶ μάλιστα τινὲς ἀπὸ ἐτῆ τὴν συνδρομὴν του καὶ νὰ μὴ σπεύδουν νὰ ἀποστείλωσι τὰ ὀφειλόμενα! Καθ' ὅλον τὸν Αὐγουστὸν εἰς μόνον μᾶς ἐνθυμήθη ἀλλ' αὐτὸς δὲν καθυστέρησεν ἐπλήρωσε τοῦ τρέχοντος ἔτους· οἱ ἄλλοι τὸν κορυφῶν. Πῶς νὰ ἀγωνισθῇ τις μετὰ τοιοῦτον στοιχείον. Θὰ κεφθῶμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅτε λήγει τὸ ἔτος τί θὰ πράξωμεν διὰ τὸ μέλλον. Ἐννοοῦμεν νὰ κοπιᾷζωμεν χωρὶς νὰ κερδίζωμεν τίποτε· ὅχι ὅμως νὰ μᾶς στερῶσι καὶ τῶν ὀφειλόμενων πόρων πρὸς ἐκδοτὴν τοῦ φύλλου. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν κληρονομίαν οὔτε ἀπὸ τὸν Ἀδερφῶν, οὔτε ἀπὸ τὸν Συγγρὸν καὶ Ζάππα διὰ νὰ ἐξοδεύωμεν ἀπὸ τὴν τσέπην μας πρὸς εὐχρηστῆν τοῦ κόσμου. Καὶ ποῦ νὰ τὰ εὐώμεν διὰ νὰ ἐξοδεύωμεν! Τί δουλειὰ εἶνε αὕτη; Πρέπει νὰ φωνάζωμεν κατὰ μέτρον. Καλλίτερον νὰ ἡσυχάσωμεν διότι ἐβαρύνθημεν. Μπᾶ!!!

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων/πόλει

Ἀγοραπωλησίαι συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραεῖς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμάτων τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἵδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμῶν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Λέγεται καταθ- εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
σεῖς εἰς τρα- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο/ο
ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1/2 ο/ο
πληρωμένα » ἐν ἔτος 4 ο/ο
τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Πόλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν
Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2
ο/ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνη-
ναιᾶς πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρη-
σιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὀλοκληροῦ τῆς τύχης
καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς
1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τρα-
πεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ
Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς κατα-
θέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι'
ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου
ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσόν κα-
ταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένε-
το ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην
ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα
100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ κατα-
θέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

Ἐξεδότησαν

ἐκ τῶν Καταστημάτων

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

42 — Ὁδὸς Πραξιτέλους — 42

Τὸ Βιβλίον Προδευκῶν ἢ Ἱεροῦ Συνέκδημος. Βιβλίον περιέχων σελ. 992 πύκνας, ἐν αἷς περιέχονται
ὅλα τὰ Εὐαγγέλια καὶ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ ἔτους, ὅλα
αἱ Ἀπολοῦθαι τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν Ἁγί-
ων Πατρῶν τῆς Μεγ. Ἐβδομάδος, τὰ Τραπάρια, τὰ Μηνο-
λόγια, κτλ. κτλ. Εἶναι ἀληθὲς ἀπόκρημα διὰ τὰ πε-
ριεγόμενά του.

Τιμᾶται ἕκαστον σῶμα δεδεμένον μόνον δραχ. 3.